

Frelsen og de sidste tider

Ugens vers

"Deri består kærligheden: ikke i at vi har elsket Gud, men i at han har elsket os og sendt sin søn som et sonoffer for vore synder."
(1 Joh 4,10).

Introduktion

En fascinerende, men afgørende forskel mellem kristendommen og ikke-kristne religioner er, at mens andre religioner lægger vægt på, hvad deres grundlæggere lærte, understreger de ikke, hvad deres grundlæggere har gjort for dem. Og det skyldes, at uanset, hvad deres grundlæggere kan have gjort for dem, kan det ikke frelse dem. Det eneste, disse ledere kunne gøre, var at forsøge at lære folk, hvordan de skulle "frelse" sig selv.

Kristendommen derimod understreger ikke alene, hvad Jesus lærte, men også, hvad han gjorde; for hvad Kristus gjorde giver os det eneste middel til vores frelse. Inkarnationen, hvor Kristus kom i menneskeligt kød (Rom 8,3), hans død på korset (Rom 5,8), hans opstandelse (1 Pet 1,3) og hans tjeneste i himlen (Hebr 7,25) – kun disse handlinger frelser os. Det er helt bestemt intet i os selv. "Hvis man samlede alt det sammen, som er godt og helligt og ædelt i mennesket og fremlagde det for Guds engle, som om det kunne bidrage til eller have nogen fortjeneste i at frelse menneskets sjæl, ville forslaget blive forkastet som forræderi." (Ellen White, *Faith and Works*, s. 24).

Denne vidunderlige sandhed er i særlig grad af betydning for os, der lever med de sidste tiders farer og bedrag.

Ugens tekster

- Joh 14,9
- Sef 3,17
- Joh 1,1-3
- Rom 8,38-39
- Sl 91,15
- Åb 14,6-7
- Ef 1,4-5

Faderens kærlighed

Ikke længe før korset talte Jesus med sine mest betroede efterfølgere om, hvordan mennesker kan komme til Faderen gennem ham. Det var ved den lejlighed, Filip udbrød: "Herre, vis os Faderen, og det er nok for os" (*Joh 14,8*).

Joh 14,9

Hvad var Jesu svar til Filip? Hvad fortæller det os om Faderen? Hvilken forståelse af Gud giver hans svar?

Nogle mennesker hævder, at Det Gamle Testaments Gud er retfærdighedens Gud sammenlignet med Det Nye Testaments Gud, som er fuld af nåde, medlidenhed og tilgivelse. De laver en adskillelse, som ikke kan forsvares. Gud er den samme og har de samme karaktertræk i både Det Gamle og Det Nye Testamente.

En af grundene til, at Kristus kom til denne verden, var for at åbenbare sandheden om Gud Fader. I århundredernes løb havde mange misforståelser om Gud og hans væsen spredt sig, ikke blot blandt hedningerne, men også i Guds udvalgte folk. "Jorden var formørket på grund af misforståelse af Gud. For at kunne oplyse de tunge skygger, så verden igen kunne bringes tilbage til Gud, var det nødvendigt at bryde Satans forførende magt." (*Ellen White, Jesu liv, s. 9*). Jesus kom til denne jord for at opfylde nogle af disse formål.

Gud forandrer sig ikke. Hvis vi kendte til alle forholdene i forbindelse med Det Gamle Testaments begivenheder, ville vi se, at Gud er fuldt ud så barmhjertig i Det Gamle Testamente som i Det Nye. Skriften udtaler, at "Gud er kærlighed" (*1 Joh 4,8*), og Gud forandrer sig ikke. "Jesus Kristus er den samme i går og i dag og til evig tid" (*Hebr 13,8*).

Husk også, at det var Det Gamle Testaments Gud, der hang på korset.

Denne Gud er også "nådig og barmhjertig, sen til vrede og rig på troskab" (*Sl 145,8*). Guds kærlighed svigter ikke. Han "glæder sig over dem, der frygter ham" (*Sl 147,11*). Guds planer er "lykke" og "fremtid og håb" (*Jer 29,11*). I sin kærlighed vil han ikke længere straffe, men han "fryder sig i glæde" over sit folk og "jubler" over dem "med fryd" (*Sef 3,17*). Dette og langt, langt mere er, hvad vores himmelske fader virkelig er.

Til at
tænke over

Tænk over den vidunderlige sandhed, at Jesus repræsenterer Gud Fader. Hvordan kan det give os håb, specielt hvis vi ind imellem er bange for Gud?

Kristi kærlighed

Synden adskilte menneskeslægten fra Gud; et kæmpe gab åbnede sig mellem dem, og medmindre det blev lukket, var menneskeheden dømt til evig ødelæggelse. Kløften var dyb og farlig. Noget absolut utroligt var nødvendigt for at løse syndens problem og forene den syndige menneskeslægt med en retfærdig og hellig Gud. Det kunne kun ske ved at en person, som fra evighed var et med Gud selv og så guddommelig som Gud selv, blev et menneske og i sin menneskelighed ofrede sig selv som et sonoffer for vores synder.

Joh 1,1-3.14
Fil 2,5-8

Hvad lærer disse tekster os om, hvem Jesus er?

Kristus var evig og ikke afhængig af nogen eller noget andet for sin eksistens. Han kom ikke blot som en tilsyneladende Gud, men var Gud selv. Hans væsentlige natur var både guddommelig og evig. Jesus bevarede denne guddommelighed, men blev et menneske for at overholde loven i menneskelig skikkelse og at dø som en stedfortræder for alle dem, som har overtrådt loven, det vil sige os alle (Rom 3,23).

Kristus kom som et menneske uden noget fortrin frem for andre mennesker. Han overholdt ikke Guds lov i kraft af sin iboende guddomsmagt, men ved at stole på den samme guddommelige magt uden for sig selv, som står til rådighed for ethvert menneske.

Jesus var fuldt ud Gud og fuldt ud menneske. Det betyder, at han, som "bærer alt med sit mægtige ord" (Hebr 1,3), er den samme som "barnet, som lå i krybben" (Luk 2,16). Det betyder, at han, som "er forud for alt," og ved hvem "alt består" (Kol 1,17), er den samme som ham, der som barn "gik frem i visdom og vækst" (Luk 2,52). Det betyder, at han, uden hvem "intet blev til af det, som er" (Joh 1,3), er den samme, som blev dræbt og hængt på et træ (ApG 5,30).

Hvis alt dette åbenbarer Kristi kærlighed for os, og Kristi kærlighed til os er et utvetydigt udtryk for Guds kærlighed til os, er det intet under, at vi har så mange grunde til at være glade og taknemmelige!

Til at
tænke over

Læs Rom 8,38-39. På hvilke måder giver denne dags studium os endnu stærkere grunde til at stole på Paulus' ord?

Åndens kærlighed

Helligånden er næsten lige så misforstået som Faderen. Nogle teologer har opfattet Ånden som kærligheden mellem Faderen og Sønnen. Med andre ord ser de blot Ånden som et følelsesmæssigt bånd mellem Faderen og Sønnen. Dermed bliver han begrænset til forholdet mellem de to andre medlemmer af guddommen og ikke selv et medlem.

Skriften beviser imidlertid, at Ånden er en person. Kristne døbes i hans navn sammen med Faderens og Sønnens (Matt 28,19). Ånden herliggør Kristus (Joh 16,4). Ånden overbeviser mennesker (Joh 16,8). Han kan bedrøves (Ef 4,30). Han er en "anden talsmand" (Joh 14,16), et ord, der også kan oversættes med hjælper eller trøster. Han underviser (Luk 12,12), går i forbøn (Rom 8,26), og helliger (1 Pet 1,2). Kristus udtalte, at Ånden vejleder mennesker i hele sandheden (Joh 16,13). Kort sagt, Helligånden er Gud, ligesom Faderen og Sønnen er det. Sammen er de én Gud.

Luk 12,12
Joh 16,8-13
ApG 13,2

Alt, hvad Helligånden gør, åbenbarer guddommelig kærlighed. Nævn nogle af dem.

Det største bevis for, at Helligånden er Gud, er Kristi inkarnation. Jesus blev født af Helligånden (Matt 1,20). Kun Gud kunne "skabe" på den måde.

Helligånden er i stand til at udrette to modsatte mirakler for Kristus. Først bragte han den allestedsnærværende Kristus ind i Marias skød. Kristus steg til himlen i et menneskeligt legeme med dette legemes begrænsninger. For det andet bringer Helligånden os Kristus, bundet af sin menneskelighed, og gør ham gennem endnu et uforklarligt mirakel nærværende for kristne i hele verden.

På denne måde arbejder Helligånden sammen med Faderen og Sønnen på vore vegne. "Guddommen blev rørt af medlidenhed for den menneskelige race, og Faderen, Sønnen og Helligånden viede sig selv til en plan for at frelse menneskeheden." (Ellen White, *Counsels on Health*, s. 222).

Faderen, Sønnen og Helligånden elsker os lige højt og arbejder på at frelse os til Guds evige rige. Hvordan kan vi da ignorere så stor en frelse?

Til at
tænke over

Hvilken trøst kan vi finde i det faktum, at Faderen, Sønnen og Helligånden sammen arbejder for vores evige lykke?

Frelesvished

Mange syvendedags adventister er usikre på, om de bliver frelst. De mangler vished og længes efter at have sikkerhed mht. det evige liv. De arbejder hårdt på at være gode nok, men samtidigt ved de, at de kommer til kort. De ser på sig selv og finder meget lidt, der kan opmuntre dem i deres færd gennem livet.

Når vi ser den enorme forskel, der er mellem Jesu karakter og vores, eller når vi læser bibeltekster som "Hvor snæver er ikke den port, og hvor trang er ikke den vej, der fører til livet, og der er få, som finder den!" (*Matt 7,14*), hvem af os har da ikke haft øjeblikke, hvor vi tvivlede på, om vi ville blive frelst?

For at være rede til de sidste tider, må vi her og nu have vished om vores frelse. Vi må glæde os over frelsens virkelighed for at kunne møde fremtiden uden frygt. Og som vi allerede har set, arbejder alle tre levende personer i Guddommen på at frelse os. Vi kan og bør derfor leve med vished om vores frelse.

Læs følgende tekster. Hvilket håb og forvisning finder vi i dem om frelse, hvad Gud har gjort for os og hvad han lover at gøre?

Sl 91,15-16

Joel 3,4-5

Joh 10,28

Rom 10,9-13

1 Joh 5,11-13

Vi er kaldet til, ja befalet til at leve et helligt liv, men et sådant liv er et resultat af, at vi er blevet frelst af Kristus, ikke et middel til at opnå frelse. Ja, vi skal være tro, selv indtil døden, men vi må altid være afhængige af Guds gave som vores eneste håb for frelse. Guds folk vil findes tro og lydige i de sidste tider. Det er en trofasthed og lydighed, der udspringer af visheden om, hvad Kristus har gjort for dem.

Det evige evangelium

Åb 14,6-7

Hvori består det "evige evangelium"?

I denne tekst omtales evangeliet som evigt. Dette er endnu et bevis på, at Gud ikke forandres. En uforanderlig Gud har et uforanderligt evangelium. Dette evige evangelium giver vished til alle, som er villige til at tage imod det. Evangeliet åbenbarer Guds uforanderlige kærlighed, og dette er det budskab, verden har brug for at høre. Alle behøver en mulighed for at høre det, og derfor har Gud kaldet sit folk til at forkynde det.

"For før verden blev grundlagt, har Gud i ham udvalgt os til at stå hellige og uden fejl for hans ansigt i kærlighed. I sin gode vilje forudbestemte han os til barnekår hos sig ved Jesus Kristus" (*Ef 1,4-5*).

Hvad siger dette endnu tydeligere om, hvor "evigt" evangeliet egentligt er?

Udvalgt i ham "før verden blev grundlagt". Tal om et "evigt" evangelium! Selv før denne verdens skabelse havde Gud en plan for, hvordan vi kunne finde frelse i ham.

Se på nogle af ordene i disse vers: "udvalgt", "forudbestemte", "gode vilje", "barnekår". Læg mærke til, hvor meget disse to vers peger på Guds ønske om, at vi skal have evigt liv i ham. Og den kendsgerning, at Gud har gjort alt dette i evighedens fortid (se også 2 Thess 2,13; 2 Tim 1,9), peger tydeligt på hans nåde og viser os, at vores frelse ikke kommer fra noget, vi kan udrette, eller fra noget skabt væsens fortjeneste, men helt og alene på grund af en handling, der udsprang af Guds egen kærlighed. Hvordan kunne frelse opnås på grund af noget, vi kan gøre, hvis vi var udvalgt til at have frelse i ham, selv før vi var til? Vores valg består i at modtage eller afvise den.

Og hvordan viser denne udvælgelse sig i de udvalgtes liv? Ved at "stå hellige og uden fejl for hans ansigt i kærlighed" (*Ef 1,4*). Også det er vi blevet udvalgt til.

Vi er blevet kaldet til at forkynde det "evige evangelium" for verden som en del af det sidste budskab, før Jesus kommer igen. Hvorfor må vi kende og erfare virkeligheden af det "evige evangelium" i vores eget liv, før vi kan dele det med andre?

Til at
tænke over

Til videre studium

Vi kan have frelsesvished; men vi må ikke blive overmodige. Findes der falsk frelsesvished? Selvfølgelig. Jesus advarede om det, idet han sagde: "Ikke enhver, som siger: Herre, Herre! til mig, skal komme ind i Himmeriget, men kun den, der gør min himmelske faders vilje. Mange vil den dag sige til mig: Herre, Herre! Har vi ikke profeteret i dit navn, og har vi ikke uddrevet dæmoner i dit navn, og har vi ikke gjort mange mægtige gerninger i dit navn? Og da vil jeg sige dem, som det er: Jeg har aldrig kendt jer. Bort fra mig, I som begår lovbrud!" (*Matt 7,21-23*).

Disse mennesker begik to fatale fejl. For det første, på trods af alle de gode gerninger, de havde gjort i Herrens navn, udførte de ikke Herrens vilje: de adlød ikke hans lov. Jesus sagde ikke: "Bort fra mig, I, som ikke er 'syndfri' eller er 'uden fejl' eller ikke er 'fuldkomne'." I stedet beskrev han dem som mennesker, der "begår lovbrud", det vil sige er lovløse eller uden lov, hvilket er betydningen af det græske ord anomian. For det andet, læg mærke til deres fokus på sig selv, og hvad de havde opnået: Gjorde vi ikke alt dette i dit navn? Eller, gjorde vi ikke også alt det her, også i dit navn? Tænk sig, hvor langt borte fra Kristus man må være, når man forsøger at retfærdiggøre sig selv for Guds åsyn ved at henvise til sine egne gerninger! De eneste gerninger, som vil frelse os, er Kristi gerninger, regnet os til gode i tro. Det er heri, vores trosvished lever – ikke i os selv eller vores egne gerninger, men kun i det, som Kristus har gjort for os. Ønsker du trossikkerhed? Adlyd Guds lov og hvil i Kristi gerningers fortjeneste og intet andet – da vil du eje al den trosvished, du har brug for.

Spørgsmål til
drøftelse

- 1. Martin Luther skal have sagt: "Når jeg ser på mig selv, ved jeg ikke, hvordan jeg kan blive frelst. Når jeg ser hen til Jesus, ved jeg ikke, hvordan jeg kan gå fortabt." Er der visdom i disse ord? Hvorfor er det en god ide, altid at have dette sindelag?**
- 2. Mediter over tanken om, at vi er blevet udvalgt til frelse, selv før verdens grundvold blev lagt. Hvorfor betyder det ikke, at alle bliver frelst? Hvis nogle ikke bliver frelst, skyldes det så, at Gud ikke udvalgte dem, eller er det på grund af de valg, de selv foretog? Drøft dette i klassen.**
- 3. Hvordan hjælper den store strids realitet os til bedre at håndtere det ondes virkelighed selv i en verden, som Faderen, Sønnen og Helligånden elsker?**

Aktiviteter og dialog

Guds Ord

- Hvilke argumenter og tekster vil du bruge for at forsvare det synspunkt, at Gud er den samme i både Det Gamle og Det Nye Testamente?
 - Drøft med klassen, hvilke argumenter der er bedst.
 - Hvad er de største problemer med synspunktet?
 - Jesus og apostlene troede på GT's Gud!
 - Hvad kan vi lære af, hvordan de opfattede Gud og Skriften?
- Tænk over, hvordan Bibelen åbenbarer Gud som en person.
 - Find eksempler, hvor Gud er sammenlignet med en far, en mor, en bror, en søn, en ven etc.
 - Hvilken betydning har det for vores forhold til andre personer, at vi derved kan blive mindet om, hvad Gud er – eller måske ikke er?

Uddybende spørgsmål

- Få en person fra klassen til at forberede en kort beskrivelse af tre religionsstiftere som fx Buddha, Muhammed og Konfucius.
 - Lektien lægger vægt på, at Jesus i modsætning til andre religionsstiftere ikke bare lærte, men også gjorde noget for sine efterfølgere.
 - Drøft forskellen mellem Jesus og disse tre. Hvad gjorde Jesus, som de ikke gjorde?
 - Fra Bibelen og ikke mindst Jesus kalder vi Gud for "Fader".
 - Hvilke forskelle kan du finde mellem "fader/far" i almindelig menneskelig betydning og det, vi mener, når vi taler om Gud?
- Taler Bibelen nogensinde om Gud som moder? Find et eksempel.
- Hvilken betydning har det for frelsen, at Jesus ikke blot var et skabt væsen, men fra evighed et med Gud?

Mødet med dagligdagen

- Hvordan vil du fortælle om Gud som vores far til et menneske, hvis jordiske far har misbrugt og tyranniseret det?

Personligt kristenliv

- Kan andre mennesker se lidt af Guds karakter og væremåde i den måde, du er som person, og lære lidt om ham gennem deres forhold til dig?
 - Bed Gud om at hjælpe dig til at ligne ham lidt mere.

